2026/697

20.3.2026

REGULAMENTUL (UE) 2026/697 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 martie 2026

privind cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii însărcinate cu asigurarea respectării Directivei (UE) 2019/633 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) În cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar, inegalități semnificative în ceea ce privește puterea de negociere a furnizorilor și cea a cumpărătorilor de produse agricole și alimentare pot duce la practici comerciale neloiale. Prin Directiva (UE) 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) a fost introdus un standard minim al Uniunii de protecție împotriva practicilor comerciale neloiale pentru a reduce desfășurarea unor astfel de practici care au efecte negative asupra nivelului de trai al comunității agricole.

(2) Raportul Comisiei intitulat „Punerea în aplicare a normelor privind interzicerea practicilor comerciale neloiale în scopul consolidării poziției fermierilor și a operatorilor în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar – stadiul actual” din 23 aprilie 2024 a evidențiat persistența unor dezechilibre în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar, ceea ce sporește necesitatea unor noi măsuri pentru a spori protecția furnizorilor și pentru a asigura o putere de negociere suficientă pentru toți operatorii.

(3) Directiva (UE) 2019/633 impune statelor membre să desemneze autorități de aplicare a legii care să asigure o aplicare eficace a interdicțiilor prevăzute în directiva respectivă. De asemenea, directiva menționată impune Comisiei și respectivelor autorități de aplicare a legii să coopereze îndeaproape pentru a asigura o abordare comună în ceea ce privește aplicarea normelor prevăzute în directiva respectivă. În special, autoritățile de aplicare a legii urmăresc să prevină sau să pună capăt practicilor comerciale neloiale cu o dimensiune transfrontalieră care se desfășoară pe teritoriile lor. Respectivele autorități urmează să colaboreze în acest sens, inclusiv prin schimb de informații și prin sprijinirea investigațiilor care au o dimensiune transfrontalieră. Deși domeniul de aplicare și posibilitățile de cooperare în temeiul Directivei (UE) 2019/633 rămân pe deplin la dispoziția autorităților de aplicare a legii din statele membre, ar trebui să fie soluționate anumite dificultăți legate de mecanismul de cooperare și să fie sporită eficacitatea acestuia.

(4) Datorită principiului teritorialității, autoritățile de aplicare a legii s-ar putea confrunta cu dificultăți în colectarea de informații, constatarea unei încălcări și aplicarea și executarea amenzilor și a altor sancțiuni la fel de eficace în cazul în care un cumpărător este stabilit într-un alt stat membru. Acesta este cazul, de exemplu, atunci când operatorii din lanțul de aprovizionare agricol și alimentar sau alianțele acestora au o strategie de achiziții transfrontaliere. Astfel de dificultăți afectează sistemul de aplicare a legii instituit prin Directiva (UE) 2019/633, care depinde de cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii, și ar putea duce la o aplicare neuniformă a interdicției practicilor comerciale neloiale, subminând protecția furnizorilor de produse agricole și alimentare urmărită de directiva respectivă. Prin urmare, ar trebui să se stabilească o serie de norme uniforme care să consolideze cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii în cazurile transfrontaliere. Consolidarea cooperării respective ar conduce la o protecție mai eficace împotriva practicilor comerciale neloiale cu o dimensiune transfrontalieră și ar contribui la consolidarea poziției fermierilor în cadrul lanțului de aprovizionare respectiv, asigurând astfel un nivel de trai echitabil pentru comunitatea agricolă.

([1]) JO C, C/2025/2970, 16.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2970/oj.
([2]) Poziția Parlamentului European din 12 februarie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 5 martie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).
([3]) Directiva (UE) 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar (JO L 111, 25.4.2019, p. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

(5) Având în vedere că Directiva (UE) 2019/633 permite statelor membre să mențină sau să introducă norme naționale mai stricte împotriva practicilor comerciale neloiale, ar trebui să se clarifice faptul că normele respective nu fac obiectul prezentului regulament. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată decide ca autoritățile lor de aplicare a legii să utilizeze posibilitățile instituite în cadrul mecanismului de cooperare voluntară prevăzut de prezentul regulament în legătură cu astfel de norme. Posibilitatea respectivă ar putea fi deosebit de importantă în cazurile în care normele naționale mai stricte sunt clasificate în unele state membre ca dispoziții imperative derogatorii care vizează garantarea aprovizionării stabile și durabile cu produse alimentare a consumatorilor. În astfel de cazuri, autoritățile de aplicare a legii ar trebui să aibă dreptul de a refuza să dea curs unei astfel de cereri referitoare la cooperarea voluntară.

(6) Pentru a le permite să își îndeplinească în mod eficace obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, autoritățile de aplicare a legii ar trebui să dispună de resursele și expertiza necesare.

(7) Autoritățile de aplicare a legii ar trebui să aibă competența de a-și transmite reciproc și de a utiliza ca mijloc de probă, în conformitate cu dreptul lor intern, orice element de fapt sau de drept, inclusiv informații confidențiale. Informațiile puse la dispoziție ar trebui să fie utilizate ca mijloc de probă decât în scopul aplicării prezentului regulament pentru a asigura respectarea normelor stabilite prin Directiva (UE) 2019/633 și în scopul pentru care au fost colectate de către autoritatea de aplicare a legii solicitată. Confidențialitatea informațiilor puse la dispoziție ar trebui să fie garantată ținând seama în mod corespunzător de interesele legitime ale persoanei fizice sau juridice vizate. Cererile reclamanților de protecție a informațiilor în temeiul articolului 5 alineatul (3) din Directiva (UE) 2019/633 ar trebui să fie luate în considerare, iar protecția ar trebui să fie asigurată și în ceea ce privește aplicarea transfrontalieră.

(8) Pentru a contribui la încetarea practicilor comerciale neloiale cu o dimensiune transfrontalieră, autoritățile de aplicare a legii ar trebui să fie împuternicite pe teritoriul lor să ia măsuri de investigare în numele altor autorități de aplicare a legii. Astfel de măsuri de investigare ar trebui să fie luate de autoritatea de aplicare a legii solicitată, în conformitate cu competențele care îi sunt conferite în temeiul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva (UE) 2019/633 și în conformitate cu dreptul său intern.

(9) Cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii în ceea ce privește punerea în executare a deciziilor definitive de aplicare a unor amenzi sau a altor sancțiuni și măsuri provizorii la fel de eficace adoptate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (e) din Directiva (UE) 2019/633 este foarte importantă pentru a asigura o protecție eficace împotriva practicilor comerciale neloiale cu o dimensiune transfrontalieră. În acest scop, este necesar ca autorității de aplicare a legii solicitate să i se confere competența de a pune în executare o decizie definitivă adoptată de autoritatea de aplicare a legii solicitantă în cazul în care încasarea amenzilor sau punerea în aplicare a sancțiunii sau a măsurii provizorii la fel de eficace de către autoritatea de aplicare a legii solicitantă eșuează. În cazurile în care încasarea amenzilor sau punerea în aplicare a unor sancțiuni sau măsuri provizorii la fel de eficace în statul membru al autorității de aplicare a legii solicitate este efectuată de o altă autoritate națională competentă, autoritatea de aplicare a legii solicitată ar trebui să aibă competența de a iniția încasarea amenzii sau punerea în aplicare a sancțiunii sau a măsurii provizorii la fel de eficace în fața acelei alte autorități naționale competente.

(10) Autoritățile de aplicare a legii ar trebui să fie împuternicite pe teritoriul lor și în conformitate cu dreptul lor intern să pună în executare sau să inițieze proceduri pentru punerea în executare a deciziilor definitive de aplicare a unor amenzi sau a altor sancțiuni sau măsuri provizorii la fel de eficace în numele altor autorități de aplicare a legii, cu condiția ca aceste alte autorități de aplicare a legii să fi constatat că amenzile sau alte sancțiuni sau măsuri provizorii la fel de eficace nu pot fi executate în statele membre ale respectivelor alte autorități de aplicare a legii.

(11) Pentru a spori eficiența și eficacitatea prezentului regulament, pentru a asigura buna cooperare între autoritățile de aplicare a legii și pentru a evita costurile excesive pentru autoritățile de aplicare a legii solicitate, ar trebui să fie stabilite norme privind acoperirea costurilor măsurilor luate în temeiul prezentului regulament.

(12) Autoritățile de aplicare a legii ar trebui să se informeze reciproc cu privire la orice practică comercială neloială cu o dimensiune transfrontalieră care s-a desfășurat sau care se desfășoară pe teritoriul lor.

(13) Autoritățile de aplicare a legii ar trebui să coopereze prin emiterea de cereri de asistență reciprocă. Aceste cereri ar trebui să precizeze ce informații sau măsuri sunt considerate necesare în fiecare caz pentru efectuarea de investigații privind practici comerciale neloiale. Pentru a permite autorității de aplicare a legii solicitate să dea curs cererii, aceasta ar trebui să includă toate informațiile necesare cu privire la presupusa practică comercială neloială.

(14) Autoritățile de aplicare a legii nu ar trebui să aibă dreptul de a refuza să dea curs unei cereri de informații sau de a refuza să participe la măsuri de asigurare a aplicării legii, cu excepția cazului în care este probabil să se asigure încetarea practicii comerciale neloiale cu o dimensiune transfrontalieră relevante prin alte acțiuni de asigurare a respectării legislației, decizii administrative sau proceduri judiciare la nivel național în afara mecanismului de asistență reciprocă în temeiul prezentului regulament. Refuzurile ar trebui să fie posibile și în cazurile în care cererile nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament sau sunt în contradicție cu dreptul intern al autorității de aplicare a legii solicitate. Autoritățile de aplicare a legii ar trebui să motiveze astfel de refuzuri.

(15) Absența unor dispoziții procedurale privind regimul lingvistic ar putea crea obstacole în calea bunei cooperări între autoritățile de aplicare a legii. Din acest motiv, autoritățile de aplicare a legii ar trebui să convină asupra limbii care trebuie utilizată în toate notificările, cererile și comunicările dintre ele. În cazul în care acestea nu reușesc să convină asupra limbii care urmează să fie utilizată, ar trebui să se aplice normele implicite privind utilizarea limbii prevăzute în prezentul regulament.

(16) În cazul în care s-ar desfășura o practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră, care implică cumpărători și furnizori din cel puțin trei state membre, autoritățile de aplicare a legii care au atribuții în legătură cu practica respectivă ar trebui să poată să emită alerte printr-un sistem specific, să se implice în acțiuni coordonate și să desemneze un coordonator care să coordoneze cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii relevante pe ale căror teritorii se presupune că se desfășoară practica respectivă. Pentru a stabili care autorități de aplicare a legii au atribuții în legătură cu o practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră, ar trebui să fie luate în considerare toate aspectele relevante, în special locul în care este stabilit cumpărătorul și locul în care se află furnizorii care ar putea să fie afectați. Detectarea practicilor comerciale neloiale larg răspândite cu o dimensiune transfrontalieră ar trebui să fie sprijinită prin schimbul de informații între autoritățile de aplicare a legii atunci când există o suspiciune rezonabilă cu privire la astfel de practici. Coordonatorul ar trebui să își exercite competența într-un cadru de cooperare strânsă cu celelalte autorități de aplicare a legii vizate. Toate autoritățile de aplicare a legii vizate de o practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră ar trebui să se implice activ în investigație într-un stadiu incipient, să emită alerte către Comisie și către celelalte autorități de aplicare a legii vizate și să facă schimb de informații cu privire la astfel de practici cu informațiile de care dispun.

(17) Ar trebui să fie stabilite proceduri de coordonare a măsurilor de investigare și de asigurare a respectării legislației referitoare la practicile comerciale neloiale larg răspândite cu o dimensiune transfrontalieră. Acțiunile coordonate împotriva unor astfel de practici ar trebui să asigure faptul că autoritățile de aplicare a legii pot să aleagă instrumentele cele mai adecvate și mai eficiente pentru a pune capăt respectivelor practici.

(18) Este necesar să fie enumerate cazurile în care o autoritate de aplicare a legii care are atribuții în legătură cu o practică comercială neloială cu o dimensiune transfrontalieră ar trebui să poată decide să refuze să participe la o acțiune coordonată. În special, lipsa resurselor disponibile din partea unei astfel de autorități de aplicare a legii nu ar trebui să justifice refuzul de a participa la o acțiune coordonată.

(19) Pentru a se asigura că autoritățile de aplicare a legii care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate dispun de toate instrumentele necesare pentru comunicare, cooperare și coordonare, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme privind regimul lingvistic.

(20) Întrucât Directiva (UE) 2019/633 protejează, de asemenea, furnizorii din Uniune împotriva practicilor comerciale neloiale ale cumpărătorilor stabiliți în afara Uniunii și protejează furnizorii stabiliți în afara Uniunii atunci când vând produse agricole și alimentare în Uniune, prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să prevadă norme privind cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii în ceea ce privește practicile comerciale neloiale care implică cumpărători și furnizori stabiliți în afara Uniunii și care sunt interzise prin Directiva (UE) 2019/633.

(21) Directiva (UE) 2019/633 protejează, de asemenea, furnizorii din Uniune împotriva practicilor comerciale neloiale ale cumpărătorilor stabiliți în afara Uniunii. Prin urmare, este oportun să se stabilească norme care să le permită autorităților de aplicare a legii să efectueze investigații mai eficace în astfel de cazuri. În acest scop, o autoritate de aplicare a legii ar trebui să poată solicita ca un cumpărător să desemneze un punct de contact în cadrul Uniunii pentru a fi principalul punct de contact pentru autoritatea de aplicare a legii și pentru a facilita investigația. Autoritățile de aplicare a legii ar trebui, de asemenea, să se informeze reciproc și să informeze Comisia în cazurile în care un cumpărător nu dă curs unei astfel de cereri.

(22) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în prezentul regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a elabora formulare standard pentru cererile de asistență reciprocă. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]).

(23) În interesul punerii în aplicare eficace a normelor menite să consolideze poziția operatorilor din lanțul de aprovizionare agricol și alimentar care sunt expuși unor practici comerciale neloiale, raportul privind aplicarea normelor prevăzute în prezentul regulament ar trebui să stea la baza procesului de revizuire a Directivei (UE) 2019/633. Este important ca Comisia să aibă o imagine de ansamblu asupra aplicării prezentului regulament în statele membre. În plus, Comisia ar trebui să poată evalua eficacitatea prezentului regulament. În acest scop, autoritățile de aplicare a legii din statele membre ar trebui să includă în rapoartele lor anuale către Comisie activitățile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(24) Pentru a facilita aplicarea eficace, Comisia ar trebui să pună la dispoziție și să gestioneze o platformă care să permită schimbul rapid de informații sau de cereri între autoritățile de aplicare a legii și, după caz, cu Comisia.

(25) Pentru a ține seama de nevoile tehnice viitoare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificările referitoare la instrumentul care se utilizează pentru gestionarea notificărilor și a comunicărilor dintre autoritățile de aplicare a legii. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([5]). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(26) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile care sunt recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și care se regăsesc în tradițiile constituționale din statele membre. În consecință, prezentul regulament ar trebui să fie interpretat și aplicat în conformitate cu respectivele drepturi și principii.

(27) Investigațiile și procedurile judiciare penale din statele membre nu ar trebui să fie afectate de aplicarea prezentului regulament. Prin urmare, Decizia 2008/976/JAI a Consiliului ([6]), Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului ([7]) și Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([8]) ar trebui să aibă prioritate față de prezentul regulament în măsura în care practica comercială neloială în cauză intră în domeniul de aplicare al actelor juridice respective.

([4]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([5]) Acord interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

([6]) Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană (JO L 348, 24.12.2008, p. 130, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj).

([7]) Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare (JO L 76, 22.3.2005, p. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/214/oj).

([8]) Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj).

(28) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume de a consolida cooperarea între autoritățile de aplicare a legii însărcinate cu aplicarea interdicției privind practicile comerciale neloiale în temeiul Directivei (UE) 2019/633 în cazurile transfrontaliere, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre deoarece acestea nu pot asigura cooperarea și coordonarea acționând în mod individual, dar, având în vedere sfera sa de aplicare teritorială și personală, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.

(29) Pentru a acorda autorităților de aplicare a legii timpul necesar pentru a putea pune în aplicare normele prevăzute în prezentul regulament, aplicarea acestuia ar trebui să fie amânată cu 18 luni de la intrarea sa în vigoare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiect

În vederea combaterii practicilor care se abat în mod semnificativ de la buna conduită comercială, care contravin bunei-credințe și corectitudinii și care sunt impuse unilateral de un partener comercial altuia, prezentul regulament stabilește anumite norme în temeiul cărora autoritățile de aplicare a legii desemnate de statele lor membre ca fiind însărcinate cu aplicarea interdicției privind practicile comerciale neloiale în relațiile dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar în temeiul Directivei (UE) 2019/633 cooperează și își coordonează acțiunile între ele și pentru a asigura eficacitatea directivei respective.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică în ceea ce privește asigurarea respectării interdicției prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva (UE) 2019/633 privind practicile comerciale neloiale cu o dimensiune transfrontalieră în relațiile dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar care au loc în raport cu vânzarea de produse agricole și alimentare între cumpărătorii și furnizorii menționați la articolul 1 alineatul (2) din directiva respectivă.

Capitolul IV din prezentul regulament se aplică, de asemenea, în ceea ce privește termenele scurte de preaviz, mai scurte de 30 de zile, stabilite în sectoare specifice în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2019/633 sau al normelor naționale menținute sau adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (1) din directiva respectivă, în cazul în care statul membru decide astfel în conformitate cu articolele 15 și 16 din prezentul regulament.

Capitolul VI din prezentul regulament se aplică în ceea ce privește practicile comerciale neloiale care implică furnizori sau cumpărători stabiliți în afara Uniunii.

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor Uniunii și naționale de drept internațional privat, în special celor legate de competența judiciară și de legea aplicabilă.

(3) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării în statele membre a măsurilor privind cooperarea judiciară în materie civilă și penală, în special celor privind funcționarea Rețelei Judiciare Europene instituite prin Decizia 2008/976/JAI și aplicării Deciziei cadru 2005/214/JAI și a Directivei 2014/41/UE.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva (UE) 2019/633. Suplimentar, se aplică următoarele definiții:

1. „autoritate de aplicare a legii” înseamnă o autoritate națională sau autoritățile naționale desemnate de un stat membru în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/633;

2. „autoritate de aplicare a legii solicitantă” înseamnă o autoritate de aplicare a legii care formulează o cerere de asistență reciprocă;

3. „autoritate de aplicare a legii solicitată” înseamnă o autoritate de aplicare a legii care primește o cerere de asistență reciprocă;

4. „practică comercială neloială cu o dimensiune transfrontalieră” înseamnă o practică comercială neloială care implică un furnizor și un cumpărător, în cazul în care furnizorul și cumpărătorul sunt stabiliți în două state membre diferite;

5. „practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră” înseamnă o practică comercială neloială care implică furnizori și cumpărători stabiliți în cel puțin trei state membre;

6. „decizie definitivă” înseamnă o decizie care nu poate sau nu mai poate fi contestată prin mijloace obișnuite.

Articolul 4

Principiu general

Autoritățile de aplicare a legii cooperează între ele pentru a preveni sau a pune capăt practicilor comerciale neloiale cu o dimensiune transfrontalieră desfășurate pe teritoriile lor.

CAPITOLUL II

RESURSE, EXPERTIZĂ ȘI CONFIDENȚIALITATE

Articolul 5

Resurse și expertiză

Statele membre se asigură că autoritățile de aplicare a legii dispun de resursele necesare pentru a aplica prezentul regulament și pentru a promova sensibilizarea cumpărătorilor și a furnizorilor cu privire la dispozițiile acestuia.

Articolul 6

Confidențialitatea informațiilor

(1) În sensul prezentului regulament, autoritățile de aplicare a legii au competența de a-și furniza reciproc informații și de a utiliza orice element de fapt sau de drept ca mijloc de probă, inclusiv informații confidențiale.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt utilizate ca mijloc de probă numai în scopul aplicării prezentului regulament și în scopul pentru care au fost colectate de către autoritatea de aplicare a legii solicitată.

(3) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt utilizate de autoritățile de aplicare a legii numai ținând seama în mod corespunzător de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice, inclusiv de protecția secretului comercial și a drepturilor de proprietate intelectuală.

(4) În cazurile în care un reclamant solicită protejarea informațiilor în temeiul articolului 5 alineatul (3) din Directiva (UE) 2019/633, autoritatea de aplicare a legii care primește plângerea solicită consimțământul prealabil al reclamantului înainte de a transmite informațiile protejate către o altă autoritate de aplicare a legii.

CAPITOLUL III

MECANISMUL DE ASISTENȚĂ RECIPROCĂ

Articolul 7

Cererile de informații

(1) La cererea unei autorități de aplicare a legii solicitante, autoritatea de aplicare a legii solicitată furnizează autorității de aplicare a legii solicitante, fără întârziere și în termen de cel mult 90 de zile de la data cererii, informațiile solicitate pentru a stabili dacă în statul membru al autorității de aplicare a legii solicitante s-a desfășurat sau se desfășoară o practică comercială neloială cu o dimensiune transfrontalieră. Autoritatea de aplicare a legii solicitantă și autoritatea de aplicare a legii solicitată pot conveni să prelungească respectivul termen de 90 de zile cu o perioadă suplimentară de 30 de zile.

(2) În cazul în care autoritatea de aplicare a legii solicitată nu se află în posesia tuturor informațiilor solicitate în temeiul alineatului (1), răspunsul său la cererea respectivă poate conține doar informații parțiale sau poate indica absența informațiilor solicitate. În ambele cazuri, autoritatea de aplicare a legii solicitată indică motivul trimiterii unui astfel de răspuns. Autoritatea de aplicare a legii solicitată poate decide să colecteze informațiile lipsă, caz în care informează autoritatea de aplicare a legii solicitantă cu privire la decizia sa și comunică autorității respective informațiile colectate.

(3) Informațiile care se pun la dispoziție în urma unei cereri în temeiul alineatului (1) se colectează de către autoritatea de aplicare a legii solicitată și se utilizează de către autoritatea de aplicare a legii solicitantă numai în conformitate cu dreptul intern al fiecăreia.

Articolul 8

Cereri de măsuri de investigare

(1) La cererea și în numele unei autorități de aplicare a legii solicitante, autoritatea de aplicare a legii solicitată ia măsuri de investigare, în conformitate cu competențele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva (UE) 2019/633 și în conformitate cu dreptul său intern, pentru a stabili dacă s-a desfășurat sau se desfășoară o practică comercială neloială cu o dimensiune transfrontalieră.

(2) În cazul în care o autoritate de aplicare a legii solicitată își exercită competențele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva (UE) 2019/633 la cererea și în numele unei autorități de aplicare a legii solicitante, funcționarii și alte persoane care îi însoțesc, autorizate sau numite de autoritatea de aplicare a legii solicitantă, sunt autorizate să însoțească și să asiste autoritatea de aplicare a legii solicitată în exercitarea competențelor sale, sub supravegherea funcționarilor săi și cu condiția ca autoritatea de aplicare a legii solicitante a informat în prealabil autoritatea de aplicare solicitată cu privire la intenția sa de a participa.

(3) Autoritatea de aplicare a legii solicitată informează fără întârziere autoritatea de aplicare a legii solicitantă cu privire la acțiunile și măsurile pe care le-a întreprins sau pe care intenționează să le întreprindă în temeiul alineatului (1).

Articolul 9

Cererile de punere în executare a deciziilor prin care se aplică amenzi sau alte sancțiuni și măsuri provizorii la fel de eficace

(1) La cererea unei autorități de aplicare a legii solicitante, autoritatea de aplicare a legii solicitată, în conformitate cu dreptul său intern, pune în executare sau inițiază fără întârziere proceduri de executare a deciziilor definitive prin care se aplică amenzi sau alte sancțiuni și măsuri provizorii la fel de eficace adoptate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (e) din Directiva (UE) 2019/633 de statul membru al autorității de aplicare a legii solicitante.

(2) Alineatul (1) se aplică numai în cazul în care autoritatea de aplicare a legii solicitantă a constatat că cumpărătorul împotriva căruia sunt executorii amenda și alte sancțiuni și măsuri provizorii la fel de eficace nu deține suficiente active pe teritoriul statului membru al autorității de aplicare a legii solicitante.

(3) Autoritatea de aplicare a legii solicitantă poate solicita numai executarea unei decizii definitive.

(4) Aspectele referitoare la termenele de prescripție pentru executarea amenzilor și a altor sancțiuni și măsuri provizorii la fel de eficace sunt reglementate de legislația națională a statului membru al autorității de aplicare a legii solicitate.

Articolul 10

Costuri

(1) Autoritățile de aplicare a legii nu impun furnizorilor nicio taxă pentru recuperarea costurilor legate de dimensiunea transfrontalieră a unei practici comerciale neloiale.

(2) Autoritățile de aplicare a legii renunță la orice cerere între ele pentru rambursarea costurilor suportate în aplicarea prezentului regulament, cu excepția costurilor suportate în calitate de autoritate de aplicare a legii solicitată în legătură cu măsurile luate în temeiul articolului 7, 8, 9, 15 sau 16, astfel cum se menționează la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol.

(3) În ceea ce privește măsurile luate în temeiul articolului 7, 8, 15 sau 16, autoritatea de aplicare a legii solicitată poate cere autorității de aplicare a legii solicitante să suporte costuri suplimentare rezonabile, integral sau parțial, inclusiv costuri de traducere, costuri cu forța de muncă și costuri administrative. În astfel de cazuri, autoritatea de aplicare a legii solicitantă suportă costurile respective, conform solicitării.

(4) În ceea ce privește măsurile adoptate în temeiul articolului 9, autoritatea de aplicare a legii solicitată poate recupera integral costurile suportate din plata amenzilor încasate în numele autorității de aplicare a legii solicitante, inclusiv costurile de traducere, costurile cu forța de muncă și costurile administrative. În cazul în care cuantumul amenzilor nu acoperă costurile suplimentare rezonabile suportate sau în cazul în care autoritatea de aplicare a legii solicitată nu reușește să încaseze amenzile, în pofida tuturor eforturilor rezonabile depuse în acest sens, autoritatea de aplicare a legii solicitată poate solicita autorității de aplicare a legii solicitante să suporte integral sau parțial costurile suportate. În acest caz, autoritatea de aplicare a legii solicitantă suportă costurile respective, conform solicitării.

(5) Autoritatea de aplicare a legii solicitată recuperează sumele datorate în temeiul prezentului articol în moneda statului său membru, în conformitate cu dreptul său intern.

(6) Dacă este necesar, autoritatea de aplicare a legii solicitată convertește amenzile în moneda statului său membru la cursul de schimb aplicabil la data la care au fost aplicate amenzile, în conformitate cu dreptul său intern.

Articolul 11

Mecanismul de notificare

Autoritățile de aplicare a legii notifică Comisiei și tuturor celorlalte autorități de aplicare a legii orice decizie prin care se constată desfășurarea unei practici comerciale neloiale cu o dimensiune transfrontalieră în statul lor membru în termen de 30 de zile de la adoptarea acesteia.

Articolul 12

Procedura privind cererile de asistență reciprocă

(1) Atunci când formulează o cerere de asistență reciprocă, autoritatea de aplicare a legii solicitantă:

(a) menționează ca temei juridic al cererii respective prezentul regulament, legislația națională de transpunere a Directivei (UE) 2019/633 și dispozițiile corespunzătoare de la articolul 1 alineatul (2) și de la articolul 3 alineatul (1) și alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/633, menționează scopul cererii, inclusiv o descriere a dimensiunii transfrontaliere a presupusei practici comerciale neloiale, și să precizeze informațiile solicitate în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau măsurile de asigurare a respectării legislației solicitate în temeiul articolului 8 sau 9 din prezentul regulament;

(b) pune la dispoziție orice informații suplimentare relevante necesare pentru a permite autorității de aplicare a legii solicitate să dea curs cererii, inclusiv orice informații care pot fi obținute numai în statul membru al autorității de aplicare a legii solicitante.

(2) Cererile de asistență reciprocă și toate comunicările legate de acestea se formulează în scris. Atunci când au fost stabilite de către Comisie, se utilizează formularele standard pentru cererile de asistență reciprocă.

(3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a formularelor standard pentru cererile de asistență reciprocă menționate la alineatul (2). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 32.

Articolul 13

Refuzul de a da curs unei cereri de asistență reciprocă

(1) Autoritatea solicitată poate refuza să dea curs unei cereri de informații în temeiul articolului 7 alineatul (1) doar dacă se aplică cel puțin una dintre următoarele situații:

(a) după consultarea autorității de aplicare a legii solicitante, ambele autorități de aplicare a legii sunt de acord că informațiile nu sunt necesare sau că se poate formula o nouă cerere într-o etapă ulterioară;

(b) au fost deja inițiate anchete penale sau proceduri judiciare împotriva aceluiași cumpărător cu privire la aceeași practică comercială neloială în care este implicat același furnizor în aceeași perioadă de practică comercială neloială care face obiectul respectivelor anchete penale sau proceduri judiciare, în fața autorităților judiciare din statul membru al autorității de aplicare a legii solicitate sau al autorității de aplicare a legii solicitante.

(2) Autoritatea de aplicare a legii solicitată poate refuza să dea curs unei cereri de măsuri de asigurare a respectării legislației transmise în temeiul articolului 8 doar dacă, în urma unei consultări cu autoritatea de aplicare a legii solicitantă, se aplică cel puțin una dintre următoarele situații:

(a) au fost deja inițiate anchete penale sau proceduri judiciare sau a fost pronunțată o hotărâre împotriva aceluiași cumpărător cu privire la aceeași practică comercială neloială în care este implicat același furnizor în aceeași perioadă de practică comercială neloială care face obiectul respectivelor anchete penale sau proceduri judiciare, sau s-a ajuns la o tranzacție judiciară cu același cumpărător cu privire la aceeași practică comercială neloială, în fața autorităților judiciare din statul membru al autorității de aplicare a legii solicitate;

(b) a fost deja inițiată exercitarea competențelor necesare de asigurare a respectării legislației, inclusiv proceduri administrative, sau s-a adoptat deja o decizie administrativă împotriva aceluiași cumpărător cu privire la aceeași practică comercială neloială în care este implicat același furnizor în aceeași perioadă de practică comercială neloială care face obiectul anchetelor sau deciziei administrative în statul membru al autorității de aplicare a legii solicitate, pentru a se pune capăt în mod rapid și eficace respectivei practici comerciale neloiale;

(c) a fost deja inițiată o anchetă penală sau o procedură judiciară împotriva aceluiași cumpărător cu privire la aceeași practică comercială neloială în care este implicat același furnizor în aceeași perioadă a practicii comerciale neloiale care face obiectul anchetei penale sau al procedurii judiciare, în fața autorităților judiciare din statul membru al autorității de aplicare a legii solicitante;

(d) autoritatea de aplicare a legii solicitată poate demonstra că măsurile de aplicare a legii solicitate nu sunt prevăzute la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva (UE) 2019/633 sau poate demonstra că cererea se referă la termene scurte de preaviz, mai scurte de 30 de zile, stabilite în sectoare specifice în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă sau al normelor naționale menținute sau adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (1) din directiva respectivă;

(e) autoritatea de aplicare a legii solicitată nu poate:

(i) asigura o protecție adecvată, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Directiva (UE) 2019/633, pentru informațiile protejate furnizate în temeiul articolului 6 alineatul (4) din prezentul regulament; sau

(ii) da curs cererii fără a avea acces la anumite informații pe care reclamantul nu a fost de acord să le furnizeze în temeiul articolului 6 alineatul (4);

(f) autoritatea de aplicare a legii solicitantă nu a furnizat informațiile necesare în conformitate cu articolul 12.

(3) Autoritatea de aplicare a legii solicitată poate refuza să dea curs unei cereri de măsuri de asigurare a respectării legislației transmise în temeiul articolului 9 doar dacă, în urma unei consultări cu autoritatea de aplicare a legii solicitantă, se aplică cel puțin una dintre următoarele situații:

(a) au fost deja inițiate investigații sau proceduri judiciare penale sau a fost pronunțată o hotărâre împotriva aceluiași cumpărător cu privire la aceeași practică comercială neloială sau s-a ajuns la o tranzacție judiciară cu același cumpărător cu privire la aceeași practică comercială neloială, în fața autorităților judiciare din statul membru al autorității de aplicare a legii solicitate;

(b) a fost deja inițiată exercitarea competențelor necesare de asigurare a respectării legislației, inclusiv proceduri administrative, sau s-a adoptat deja o decizie administrativă, împotriva aceluiași cumpărător cu privire la aceeași practică comercială neloială în statul membru al autorității de aplicare a legii solicitate, pentru a se pune capăt în mod rapid și eficace respectivei practici comerciale neloiale;

(c) a fost deja inițiată o investigație penală sau o procedură judiciară penală împotriva aceluiași cumpărător cu privire la aceeași practică comercială neloială în fața autorităților judiciare din statul membru al autorității de aplicare a legii solicitante;

(d) autoritatea de aplicare a legii solicitată poate demonstra că decizia finală se referă la termene scurte de preaviz, mai scurte de 30 de zile, stabilite în sectoare specifice în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2019/633 sau al normelor naționale menținute sau adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (1) din directiva respectivă sau că nu ar fi putut fi luată sau nu poate fi pusă în aplicare în conformitate cu dreptul său intern;

(e) autoritatea de aplicare a legii solicitantă nu a furnizat informațiile necesare în conformitate cu articolul 12.

(4) Autoritatea de aplicare a legii solicitată aduce la cunoștința autorității de aplicare a legii solicitante fără întârziere orice refuz de a da curs unei cereri de asistență reciprocă, motivând refuzul.

Articolul 14

Regimul lingvistic

(1) Limbile care urmează să fie utilizate de autoritățile de aplicare a legii pentru cereri, notificări și toate celelalte comunicări care intră sub incidența prezentului capitol, aferente mecanismului de asistență reciprocă, sunt convenite de autoritățile de aplicare a legii vizate.

(2) În cazul în care nu se poate ajunge la un acord între autoritățile de aplicare a legii în cauză cu privire la limbile care urmează să fie utilizate, cererile de asistență reciprocă se transmit în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru al autorității de aplicare a legii solicitante, însoțite, la cerere, de o traducere neoficială în limba engleză. Răspunsurile se trimit în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru al autorității de aplicare a legii solicitate, însoțite, la cerere, de o traducere neoficială în limba engleză.

CAPITOLUL IV

COOPERAREA VOLUNTARĂ

Articolul 15

Cereri de informații în legătură cu normele naționale

(1) Statele membre pot decide că autoritățile de aplicare a legii pot utiliza posibilitățile prevăzute la articolul 7 din prezentul regulament în ceea ce privește termenele scurte de preaviz, mai scurte de 30 de zile, stabilite în sectoare specifice în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2019/633 sau al normelor naționale menținute sau adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (1) din directiva respectivă.

(2) În cazul în care un stat membru decide astfel, iar o autoritate de aplicare a legii solicitantă utilizează una sau ambele opțiuni menționate la alineatul (1), autoritatea de aplicare a legii solicitată poate furniza doar informații parțiale sau poate refuza să furnizeze informații. Autoritatea de aplicare a legii solicitată indică motivele răspunsului parțial sau ale refuzului respectiv. În astfel de cazuri, nu se aplică articolul 13.

Articolul 16

Cereri de măsuri de investigare în legătură cu normele naționale

(1) În cazul în care un stat membru a stabilit în sectoare specifice termene scurte de preaviz, mai scurte de 30 de zile, în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2019/633, iar un alt stat membru a procedat similar, rezultând termene scurte de preaviz cu durată egală în aceleași sectoare specifice, autoritățile de aplicare a legii din statele membre respective pot conveni să utilizeze posibilitățile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din prezentul regulament.

În mod similar, în cazul în care un stat membru a menținut sau a adoptat norme naționale mai stricte, în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/633, iar un alt stat membru a făcut același lucru, având ca rezultat norme naționale la fel de stricte pentru operatori de aceeași dimensiune sau pentru aceleași tipuri de practici comerciale neloiale, autoritățile de aplicare a legii din statele membre respective pot conveni să utilizeze posibilitățile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din prezentul regulament.

(2) În cazul în care o autoritate de aplicare a legii solicitantă utilizează una sau ambele opțiuni menționate la alineatul (1), autoritatea de aplicare a legii solicitată poate refuza să ia măsuri de investigare, fără a indica motivele refuzului respectiv. În astfel de cazuri, nu se aplică articolul 13.

Articolul 17

Procedura privind cererile

În cazul în care o autoritate de aplicare a legii solicitantă face uz de posibilitățile prevăzute la articolul 15 sau 16, aceasta trimite o cerere autorității de aplicare a legii solicitate care:

(a) citează prezentul regulament ca temei juridic;

(b) indică dreptul intern care prevede interzicerea practicii comerciale neloiale în cauză care depășește domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2019/633 și precizează dacă dreptul intern respectiv se întemeiază pe articolul 3 alineatul (1) litera (b) sau pe articolul 9 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/633;

(c) descrie scopul solicitării;

(d) descrie practica comercială neloială în cauză și precizează modul în care aceasta depășește domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2019/633;

(e) precizează ce informații sunt solicitate sau ce măsuri de investigare sunt solicitate.

CAPITOLUL V

MECANISME DE INVESTIGARE ȘI DE ASIGURARE A RESPECTĂRII LEGISLAȚIEI PRIVIND PRACTICILE COMERCIALE NELOIALE LARG RĂSPÂNDITE CU O DIMENSIUNE TRANSFRONTALIERĂ

Articolul 18

Lansarea unei acțiuni coordonate și desemnarea coordonatorului

(1) În cazul în care există o suspiciune rezonabilă că ar putea exista o practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră, autoritățile de aplicare a legii care au atribuții în legătură cu practica respectivă suspectată lansează o acțiune coordonată bazată pe un acord între ele. Lansarea acțiunii coordonate respective se notifică fără întârziere Comisiei.

(2) Autoritățile de aplicare a legii care au atribuții în legătură cu practica comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră suspectată desemnează o autoritate de aplicare a legii care să fie coordonator. Pentru a ajunge la un acord cu privire la desemnarea coordonatorului, Comisia poate, dacă este necesar, să faciliteze discuțiile dintre autoritățile de aplicare a legii în cauză. În cazul în care autoritățile de aplicare a legii menționate nu reușesc să ajungă la un acord cu privire la desemnarea autorității respective, autoritatea de aplicare a legii care a emis alerta în temeiul articolului 24 este coordonatorul.

(3) Autoritățile de aplicare a legii care au atribuții în legătură cu practica comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră suspectată efectuează investigații pe baza informațiilor de care dispun. Acestea alertează celelalte autorități de aplicare a legii în cauză cu privire la rezultatele unor astfel de investigații, în temeiul articolului 24.

(4) O autoritate de aplicare a legii se alătură acțiunii coordonate dacă în cursul acesteia se dovedește că respectiva autoritate de aplicare a legii are atribuții în legătură cu respectiva practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră suspectată.

(5) Pentru a stabili că o autoritate de aplicare a legii are atribuții în legătură cu o practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră suspectată trebuie luate în considerare toate elementele, în special:

(a) statele membre în care sunt stabiliți cumpărătorii;

(b) statele membre în care sunt stabiliți furnizorii care ar putea fi afectați de respectiva practică comercială neloială.

Articolul 19

Motivele refuzului de a lua parte la acțiunea coordonată

(1) O autoritate de aplicare a legii poate refuza să ia parte la o acțiune coordonată doar dacă se aplică una sau mai multe dintre următoarele situații:

(a) a fost deja inițiată o anchetă penală, o procedură judiciară sau o procedură administrativă, a fost pronunțată o hotărâre sau s-a ajuns la o tranzacție judiciară cu privire la același cumpărător sau aceiași cumpărători și cu privire la aceeași practică comercială neloială în care este implicat același furnizor în aceeași perioadă a practicii comerciale neloiale care face obiectul respectivei anchete penale, proceduri judiciare sau proceduri administrative în statul membru al respectivei autorități de aplicare a legii;

(b) autoritatea de aplicare a legii a inițiat deja o investigație înainte de emiterea unei alerte menționate la articolul 24 sau a fost adoptată o decizie administrativă împotriva aceluiași cumpărător sau aceiași cumpărători cu privire la aceeași practică comercială neloială în care este implicat același furnizor în aceeași perioadă a practicii comerciale neloiale care face obiectul anchetei penale sau a deciziei administrative în statul membru al acelei autorități de aplicare a legii pentru a pune capăt respectivei practici comerciale neloiale larg răspândite cu o dimensiune transfrontalieră;

(c) practica comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră nu a avut loc în statul membru al acelei autorități de aplicare a legii, prin urmare nu este necesar ca respectiva autoritate de aplicare a legii să adopte măsuri de asigurare a respectării legislației în temeiul articolului 6 din Directiva (UE) 2019/633.

(2) În cazul în care refuză să ia parte la acțiunea coordonată, o autoritate de aplicare a legii informează fără întârziere cu privire la această decizie Comisia și celelalte autorități de aplicare a legii care au atribuții în legătură cu respectiva practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră, precizând motivele care stau la baza deciziei sale și furnizând documentele justificative necesare.

Articolul 20

Investigații în cadrul acțiunilor coordonate

(1) Autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată se asigură că desfășoară investigații și inspecții în timp util și în mod eficace și coordonat. Autoritățile de aplicare a legii urmăresc să efectueze investigații și inspecții și, în măsura în care dreptul național permite acest lucru, să aplice măsuri provizorii simultan cu cele ale altor autorități de aplicare a legii.

(2) Autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată prezintă într-o declarație comună rezultatul investigației și evaluarea practicii comerciale neloiale larg răspândite cu o dimensiune transfrontalieră, rezumând măsurile naționale luate și, după caz, diferitele opinii ale autorităților de aplicare a legii.

(3) Fără a aduce atingere normelor privind confidențialitatea și secretul comercial prevăzute în Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului ([9]), autoritățile de aplicare a legii care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate publică, integral sau parțial, declarația comună menționată la alineatul (2) de la prezentul articol pe site-urile lor web și informează Comisia cu privire la publicare.

Articolul 21

Măsuri de asigurare a aplicării legislației în cadrul acțiunilor coordonate

(1) Autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată iau, în cadrul jurisdicției lor, toate măsurile necesare de asigurare a respectării legislației în temeiul articolului 6 din Directiva (UE) 2019/633 împotriva cumpărătorului sau cumpărătorilor răspunzător(i) de practica comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră, pentru a pune capăt respectivei practici comerciale neloiale.

(2) Măsurile de asigurare a respectării legislației în temeiul alineatului (1) se iau de către autoritățile de aplicare a legii în conformitate cu normele naționale ale statelor lor membre și în mod coordonat pentru a pune capăt practicii comerciale neloiale larg răspândite cu o dimensiune transfrontalieră. Autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată urmăresc să ia măsuri de asigurare a respectării legislației simultan în statele membre vizate de respectiva practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră.

([9]) Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (JO L 157, 15.6.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

Articolul 22

Încetarea acțiunii coordonate

(1) O acțiune coordonată încetează dacă autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată ajung la concluzia că practica comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră a încetat în toate statele membre vizate sau că nu a avut loc nicio astfel de practică comercială neloială.

(2) Coordonatorul desemnat în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) notifică, după caz și fără întârziere, autorităților de aplicare a legii din statele membre care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate și Comisiei încetarea acțiunii coordonate respective.

Articolul 23

Rolul coordonatorului

(1) Coordonatorului desemnat în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) îi revin, în special, următoarele atribuții:

(a) se asigură că toate autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată sunt informate în mod corespunzător și în timp util cu privire la evoluția investigației sau a acțiunii de asigurare a respectării legislației și cu privire la următoarele acțiuni prevăzute și la măsurile care urmează să fie adoptate;

(b) coordonează și monitorizează măsurile de investigare adoptate de autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată în conformitate cu prezentul regulament;

(c) coordonează pregătirea și partajarea tuturor documentelor necesare între autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată;

(d) informează cumpărătorul sau cumpărătorii cu privire la inițierea unei acțiuni coordonate și păstrează contactul cu cumpărătorul sau cumpărătorii și cu alte părți vizate de măsurile de investigare sau, după caz, de măsurile de asigurare a respectării legislației, dacă autoritățile de aplicare a legii vizate care participă la acțiunea coordonată și coordonatorul nu au convenit altfel;

(e) după caz, coordonează evaluarea, consultările și monitorizarea efectuate de autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată, precum și alte acțiuni necesare pentru punerea în aplicare a angajamentelor propuse de cumpărătorul în cauză;

(f) după caz, coordonează măsurile de asigurare a respectării legislației adoptate de autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată;

(g) coordonează cererile de asistență reciprocă transmise de autoritățile de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată în temeiul capitolului III.

Coordonatorul este asistat în exercitarea sarcinilor prevăzute la literele (b), (c), (e), (f) și (g) de la primul paragraf de celelalte autorități de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată.

(2) Coordonatorul nu este considerat răspunzător de acțiunile întreprinse de celelalte autorități de aplicare a legii care participă la acțiunea coordonată sau de omisiunile lor în exercitarea competențelor prevăzute la articolul 6 din Directiva (UE) 2019/633 și în prezentul regulament.

Articolul 24

Sistemul de alertă

(1) O autoritate de aplicare a legii alertează fără întârziere Comisia și toate celelalte autorități de aplicare a legii că s-ar putea desfășura o practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră, indiferent dacă aceasta se desfășoară doar pe teritoriul Uniunii sau atât pe teritoriul Uniunii, cât și în una sau mai multe țări terțe. Comisia poate completa alerta respectivă cu orice informații care ar putea facilita luarea de măsuri rapide și adecvate de către autoritățile de aplicare a legii.

(2) Atunci când emite alerta menționată la alineatul (1), autoritatea de aplicare a legii furnizează informații cu privire la practica comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră suspectată și care ar intra sub incidența prezentului regulament, inclusiv:

(a) o descriere detaliată a practicii comerciale neloiale larg răspândite cu o dimensiune transfrontalieră;

(b) statele membre vizate sau eventual vizate de practica comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră;

(c) identitatea cumpărătorului sau a cumpărătorilor suspectați de desfășurarea unei practici comerciale neloiale larg răspândite cu o dimensiune transfrontalieră;

(d) practica comercială neloială în cauză în temeiul Directivei (UE) 2019/633 și în temeiul dreptului intern;

(e) o descriere a procedurilor judiciare, a măsurilor de asigurare a respectării legislației sau a altor măsuri adoptate cu privire la practica comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră, precum și stadiul acestora și termenele și durata lor;

(f) identitatea autorităților de aplicare a legii care inițiază procedura și iau măsurile menționate la litera (e).

(3) Atunci când emite o alertă, autoritatea de aplicare a legii poate solicita autorităților de aplicare a legii din alte state membre să verifice dacă, pe baza informațiilor disponibile sau accesibile autorităților de aplicare a legii relevante, este posibil ca aceeași practică comercială neloială larg răspândită cu o dimensiune transfrontalieră să se desfășoare și pe teritoriul acestor alte state membre sau dacă în statele membre respective sunt în desfășurare proceduri sau dacă au fost deja luate măsuri de asigurare a respectării legislației împotriva respectivei practici comerciale neloiale. Autoritățile de aplicare a legii din aceste alte state membre răspund fără întârziere acestei solicitări.

Articolul 25

Regimul lingvistic

(1) Limbile care urmează să fie utilizate de autoritățile de aplicare a legii pentru notificări și toate celelalte comunicări care intră sub incidența prezentului capitol, aferente acțiunilor coordonate, sunt convenite de autoritățile de aplicare a legii vizate.

(2) În cazul în care nu se poate ajunge la un acord între autoritățile de aplicare a legii în cauză cu privire la limbile care urmează să fie utilizate, notificările și alte comunicări se transmit în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru care transmite notificarea sau comunicarea în cauză, însoțite, la cerere, de o traducere neoficială în limba engleză.

CAPITOLUL VI

COOPERAREA ÎN CEEA CE PRIVEȘTE FURNIZORII SAU CUMPĂRĂTORII STABILIȚI ÎN AFARA UNIUNII

Articolul 26

Cooperarea în ceea ce privește furnizorii sau cumpărătorii stabiliți în afara Uniunii

În ceea ce privește practicile comerciale neloiale prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva (UE) 2019/633 în legătură cu vânzările de produse agricole și alimentare între cumpărători și furnizori astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/633, în cazul în care furnizorii sau cumpărătorii sunt stabiliți în afara Uniunii, o autoritate de asigurare a conformității poate:

(a) să solicite informații de la o autoritate de aplicare a legii dintr-un alt stat membru pentru a stabili dacă în statul membru al autorității de aplicare a legii solicitante s-a desfășurat sau se desfășoară o practică comercială neloială; în scopul unei astfel de cereri, se aplică *mutatis mutandis* articolul 6, articolul 7 alineatele (1), (2) și (3), articolul 10, articolul 11, articolul 12, articolul 13 alineatul (1) și articolul 14;

(b) să emită alerte către Comisie și alte autorități de aplicare a legii vizate atunci când există suspiciunea desfășurării unei practici comerciale neloiale față de un furnizor stabilit în afara Uniunii sau de către un cumpărător stabilit în afara Uniunii și că respectiva practică comercială neloială ar putea viza cumpărători sau furnizori stabiliți în cel puțin trei state membre; în scopul unor astfel de alerte, se aplică *mutatis mutandis* articolul 6, articolul 24 alineatele (2) și (3) și articolul 25.

Articolul 27

Persoana de contact responsabilă pentru Uniune

(1) În cazul în care o autoritate de aplicare a legii ia măsuri de investigare împotriva unui cumpărător stabilit în afara Uniunii în legătură cu o practică comercială neloială prevăzută la articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva (UE) 2019/633 și în cazul în care consideră că respectivul cumpărător nu cooperează cu aceasta, aceasta poate solicita cumpărătorului să desemneze ca persoană de contact responsabilă pentru Uniune o persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul Uniunii.

(2) Persoana de contact responsabilă pentru Uniune menționată la alineatul (1):

(a) acționează ca punct principal de contact pentru autoritatea de aplicare a legii în cauză;

(b) facilitează investigațiile, inclusiv prin furnizarea către autoritatea de aplicare a legii în cauză a documentelor solicitate, a evidențelor tranzacțiilor, a datelor și a declarațiilor martorilor.

(3) În cazul în care cumpărătorul stabilit în afara Uniunii nu dă curs cererii menționate la alineatul (1), autoritatea de aplicare a legii care a emis cererea alertează fără întârziere Comisia și toate celelalte autorități de aplicare a legii cu privire la faptul că respectivul cumpărător nu a desemnat o persoană de contact responsabilă pentru Uniune. Comisia poate completa alerta cu orice informații care ar putea facilita luarea de măsuri rapide și adecvate de către autoritățile de aplicare a legii.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII PROCEDURALE

Articolul 28

Obligația Comisiei de a raporta

(1) Până la 11 septembrie 2031, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, precum și Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport cu privire la aplicarea prezentului regulament. Comisia ia în considerare raportul respectiv atunci când efectuează evaluarea Directivei (UE) 2019/633. Evaluarea respectivă este însoțită, după caz, de o propunere legislativă privind prezentul regulament.

(2) Raportul Comisiei menționat la alineatul (1) de la prezentul articol se bazează pe rapoartele anuale menționate la articolul 10 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/633. Dacă este necesar, Comisia poate solicita informații suplimentare din partea statelor membre.

(3) Raportul menționat la alineatul (1) descrie evoluția mecanismelor de cooperare instituite în temeiul prezentului regulament și a activității de aplicare a legii, în special identificarea celor mai frecvente tipuri de practici comerciale neloiale transfrontaliere, sectoarele cele mai afectate și tipurile de cumpărători, inclusiv cei stabiliți în afara Uniunii, cel mai frecvent implicați.

Articolul 29

Prezentarea de rapoarte de către statele membre

Raportul anual menționat la articolul 10 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/633 include detalii privind activitățile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Aceste detalii includ, printre altele, numărul de cereri primite de autoritățile de aplicare a legii solicitate, în conformitate cu articolele 7, 8, 9 și 12 din prezentul regulament, precum și numărul de acțiuni coordonate împotriva practicilor comerciale neloiale larg răspândite cu o dimensiune transfrontalieră, în conformitate cu articolul 18 din prezentul regulament, deschise sau închise în cursul anului precedent. Pentru fiecare cerere sau acțiune care a fost finalizată, raportul conține o descriere succintă a obiectului, precum și a acțiunilor și măsurilor întreprinse.

Articolul 30

Sistemul de informare al pieței interne

(1) Sistemul de informare al pieței interne (IMI), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([10]), se utilizează în sensul articolelor 7, 8, 9, 11, 12 și 13, al articolelor 15-22 și al articolelor 24, 26 și 27 din prezentul regulament.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 31 pentru a modifica alineatul (1) de la prezentul articol în ceea ce privește instrumentul care urmează să fie utilizat pentru gestionarea notificărilor și a comunicărilor dintre autoritățile de aplicare a legii pentru a ține seama de nevoile tehnice viitoare.

Articolul 31

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 30 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 9 martie 2026. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 30 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 30 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 32

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru organizarea comună a piețelor agricole, înființat prin articolul 229 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]). Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

([10]) Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI") (JO L 316, 14.11.2012, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1024/oj).

([11]) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 33

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 10 septembrie 2027.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 martie 2026.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	M. RAOUNA